

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa S. spółki z o.o. w P., M. [...] S.A. w K. i M. [X] S.A. w A.
(Portugalia)

przeciwko Skarbowi Państwa - Generalnemu Dyrektorowi Dróg Krajowych
i Autostrad

o ukształtowanie stosunku prawnego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 lipca 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powodów solidarnie na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 7200 (siedem tysięcy dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 lipca 2016 r. powodowie S. sp. z o.o. w P., M. [...] S.A. w K. oraz M. [X] S.A. w A. oparli wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Zgodnie z ugruntowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego poglądem, za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. uznaje się zagadnienie nowe i dotychczas niewyjaśnione. Zagadnienie to musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem ściśle jurydycznym, tj. dającym się przedstawić w sposób syntetyczny i oderwany od kontrowersji dotyczących ustaleń faktycznych lub oceny dowodów (zob. postanowienie SN z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, ICBSN 2009, nr 4, s. 48). Chodzi przy tym o zagadnienie o charakterze abstrakcyjnym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji, a jego rozstrzygnięcie będzie miało znaczenie nie tylko dla oceny konkretnej, jednostkowej sprawy, ale także dla innych podobnych spraw. Z tej przyczyny przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej z powołaniem się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) wymaga wykazania przez skarżącego, że w sprawie występuje zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa.

Ponadto wynikająca z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przedstawienia przez skarżącego powiązania merytorycznego pomiędzy kreowanymi zagadnieniem prawnym a rozstrzygnięciem przyjętym przez Sąd drugiej instancji. Przedstawione zagadnienie prawne powinno być zatem determinowane rozstrzygnięciem wyrażonym w zaskarżonym orzeczeniu i argumentami prawnymi przytoczonymi przez sąd drugiej instancji. Chodzi tu zatem o zagadnienie prawne, które - poza wymiarem ogólnym - ma również znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, w której wnoszona jest skarga kasacyjna.

Wyżej wskazanych kryteriów nie spełnia wskazane przez skarżących zagadnienie prawne dotyczące określenia relacji pomiędzy art. 249 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1, art. 245 i art. 253 k.p.c. Kwestie ujęte w sformułowanym zagadnieniu prawnym zostały bowiem w wystarczającym stopniu wyjaśnione w orzecznictwie oraz doktrynie. Dokumenty prywatne (takimi są także księgi i dokumenty przedsiębiorstwa) mimo że nie korzystają z domniemania ich zgodności z prawdą, to w tym zakresie podlegają ocenie sądu, według zasad przewidzianych w art. 233 § 1 k.p.c. (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego 13 grudnia 2013 r., III CSK 66/13, nie publ.). Z treści całego uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że nie inaczej kwestię tę ocenił Sąd Apelacyjny, który nie pozbawił jakiegokolwiek wartości dowodowej dokumentu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda, lecz zakwestionował jego wartość dowodową po konfrontacji tego dowodu z treścią innych dowodów przeprowadzonych w sprawie. W tej sytuacji przedstawione wyżej zagadnienie prawne nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia o zasadności skargi kasacyjnej.

Skarżący nie przedstawili także przekonującej argumentacji wykazującej występowanie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego rozumienia przesłanki „rażącej straty”, do której odwołuje się art. 357¹ i art. 632 § 2 k.c. Pojęcie to było przedmiotem wielokrotnych wypowiedzi Sądu Najwyższego, w ramach których odniesiono się także do relacji pomiędzy wysokością planowanego zysku i doznanej straty (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2006 r., V CSK 251/06, nie publ., z dnia 9 sierpnia 2012 r., V CSK 366/11, nie publ., z dnia

5 grudnia 2013 r., V CSK 2/13, nie publ., z dnia 21 sierpnia 2014 r., IV CSK 733/13, nie publ., z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 191/14, nie publ., z dnia 3 czerwca 2015 r., V CSK 589/14, nie publ. oraz z dnia 29 października 2015 r., I CSK 901/14, nie publ.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania przed Sądem Najwyższym orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

jw

l.n